

ת"פ 9355/10/19 - מדינת ישראל נגד יוסף חאפי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 9355-10-19 מדינת ישראל נ' חאפי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף חאפי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד אביטל פינק

ב"כ הנאשם: ליאור אשכנזי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **נשיאה והובלת נשק ואביזר לנשק**, לפי סעיף 144(ב) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

הנאשם צרף תיק נוסף, ת"פ 26139-06-19 מבית משפט השלום ברמלה, והורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 בחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם לבין חייל המשרת בשירות סדיר בצה"ל ושהה בשבוע שדאות ביער יתיר (להלן: "החייל"), קיימת היכרות חברית. במועד שאינו ידוע, גמלה בליבו של החייל החלטה לגנוב נשק צבאי ולהעבירו לנאשם, וביום 20.9.19 בשעה 23:00 נטל החייל נשק מסוג מיקרו תבור עם כוונת M5 (להלן: "הנשק") והסתירו בין העצים במקום. בשעת חצות, הנאשם הגיע למקום באמצעות רכב, כשבידו חטיפים, שתיה וסיגריות לבקשת החייל. כשהשניים נפגשו, הוציא החייל את הנשק ממקום המסתור, ביקש מהנאשם שיוביל את הנשק ללוד ומסר לו שבמהלך השבוע יגיע לקחת את הנשק. הנאשם נעתר לבקשתו. החייל הכניס את הנשק לתא המטען של הרכב והנאשם נסע מהמקום לעיר לוד כשהוא נושא עמו את הנשק מוסלק בתא המטען של הרכב והחזיקו עד ליום 21.9.19 בשעת לילה. משנודע אירוע הגניבה, משטרת ישראל פעלה לאיתור הנשק, אך חרף מאמצי הנשק לא אותר.

3. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן בתיק המצורף, ביום 28.9.18 בשעת צהרים הנאשם נסע ברכב יחד עם בן דודו הקטין. באותן נסיבות עצרו שוטרים את הרכב, הנאשם יצא מהרכב, ניגש אל השוטר ואמר לו: "אל תדאג היום אתה שוטר, מחר אתה לא בטוח תהיה בכלל, חכה תראה הגלגל מסתובב". לשאלת השוטר אם הוא מאיים עליו, השיב הנאשם: "כן, יאללה, סע". הנאשם חזר לרכב, כשהשוטר צועק לעברו: "עצור, משטרה" וצעק גם לעבר הקטין שיעצרו, אך השניים לא עצרו את נסיעתם. השוטר רץ לעבר הרכב ותפס בדלת הרכב, ואולם הנאשם

עמוד 1

והקטין נסעו מהמקום, תוך שהשוטר קורא להם לעצור.

4. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן, ללא הסכמה לעונש בתיק העיקרי. הצדדים הסכימו שבתיק המצורף, יעתרו במשותף לעונש של מאסר על תנאי וקנס.

ראיות לעונש

5. אמו של הנאשם, הגב' סוזי חאפי - העידה שמאוד התאכזבה מבנה, שזקוק הרבה עזרה ותמיכה. שוחחה עמו כל התקופה, נתנה לו עונש מספק. היא רוצה להחזיק אותו בבית ולשנות את המצב. הוא עשה טעות והתנצל עליה. הנאשם היה בטרומה, אביו נהרג בפיגוע.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד אביטל פינק, הערך החברתי המוגן שנפגע בעבירות נשק הוא הגנה על שלום הציבור ובטחונו. נטילת נשק צבאי מרשות הצבא, פוגעת בביטחון המדינה ובאזרחיה, פוגעת בשלום הציבור, בסדר הציבורי וברכוש המדינה. נטילת נשק אוטומטי המאובזר בכוונת, מהווה פגיעה חמורה ומשמעותית. עבירת החזקת נשק ונשיאתו הוכרה בפסיקה כ"מכת מדינה" וכ"מכת אזור" שפגיעתה בביטחון הציבור היא קשה גם אם לא הוכח שנעשה בנשק שימוש פלילי. הפגיעה בערך המוגן היא משמעותית, הנאשם נשא רובה מסוג מיקרו תבור עם כוונת M5 שנגנבה מבסיס צבאי על ידי חברו של הנאשם. נשיאת נשק היא עבירה חמורה יותר מעבירת החזקת נשק, ונשיאה של רובה חמורה יותר מנשיאת נשק מסוג אקדח. לעובדה שהנשק לא אותר עד היום, חומרה מיוחדת כיוון שהנשק ממשיך להוות סכנה לביטחון הציבור מידי יום ביומו. הנסיבות לחומרה במקרה זה הן העובדה שהנשק נגנב מבסיס צה"ל וכי לא הושב עד היום. בהתאם להנחיית פרקליט המדינה, עותרת המאשימה, במקרה זה נשיאת רובה סער, למתחם של שנתיים וחצי עד ל-5 שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים. יש לתת מקום לשיקולי הרתעה בגדרו של מתחם העונש וזאת בהתאם למגמת ההחמרה בפסיקת בית המשפט העליון. לנאשם עבר פלילי קל הכולל הרשעה קודמת משנת 2019 בעבירת סמים בגינה נדון לעונש מאסר בן 6 חודשי עבודות שירות. לאחר שריצה חלק מתקופת עבודות השירות, נעצר בתיק דן ויתרת עבודות שירות הומרה למאסר בפועל. בעת קיזוז ימי מעצרו של הנאשם מהעונש שיוטל עליו, אין מקום לקזז את הימים שנשא כימי מאסר חלף עבודות השירות. ביום 1.1.20 נגזר דינו של החייל בתיק בבית הדין הצבאי והוא נדון לעונש של 4.5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 8,000 ₪. המאשימה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ולהטיל עליו עונש של 30 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ליאור אשכנזי, הנאשם הוא בחור צעיר בן 21 וחצי בעת ביצוע העבירה, ואין לחובתו עבר פלילי מכביד, אלא הרשעה יחידה בה נדון ל-6 חודשי עבודות שירות. לנאשם נסיבות חיים לא פשוטות - בהיותו נער, הוא איבד את אביו בפיגוע במלון, והוא עצמו נפצע קשות. האירוע והשלכותיו הותירו אצל הנאשם צלקות בפן הקוגניטיבי והנפשי. גם בתיק הקודם וגם בנוכחי, הנאשם אינו היוזם של העבירות, לא המתכנן ולא המרוויח, אלא משמש כלי עזר בידי אחרים. מי שניסה להרוויח ממעשה העבירה, תוך ניצולו של הנאשם, הוא אותו חייל. אין מקום לגזור את עונשו של הנאשם מהעונש שהוטל על החייל שכן סדרי הדין ומדיניות הענישה כמו גם הערכים המוגנים בבית הדין הצבאי שונים בתכלית. החייל גנב נשק מבסיס ומסר אותו. לנאשם ולחייל לא היה תכנון מוקדם לבצע עבירה. השניים חברים מתקופת בית הספר, והחייל ביקש מהנאשם לבוא לבקר אותו ולהביא לו מצרכים. רק כשנפגשו, החייל הפתיע את הנאשם ואמר לו להוביל את הנשק ללוד, עיר מגוריהם. החייל הוסיף שיגיע לקחת מהנאשם את הנשק בהמשך. החייל הוא זה שהטמין את הנשק בתא המטען, והנאשם נסע משם בידיעה שהנשק מצוי ברכבו. הנאשם החזיק בנשק פחות מיממה. אין טענה שהנאשם העלים את הנשק או מסר אותו לאחר. ראוי שהרף התחתון של מתחם העונש ההולם יעמוד על 10 חודשי מאסר בפועל. במקרה דן אין אלמנט של תכנון, העבירה נמשיכה זמן קצר, אין עבירות

נלוות, עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד, נסיבות חייו אינן פשוטות, ומכאן שראוי להטיל על הנאשם עונש של עד 15 חודשי מאסר בפועל. הנאשם היה במעצר לראשונה בחייו. בהתחשב בתקופת המעצר הממושכת, יש להימנע מהטלת קנס בגין התיק העיקרי. בתיק הקודם נדון הנאשם לעונש מאסר בעבודות שירות, שאת חלקו נשא כמאסר של ממש בתקופת מעצרו. באותו תיק, שותפו לעבירה היה קטין שנדון להתחייבות כספית בלבד ללא הרשעה בדין, בעוד שהקטין היה הרוח החיה. ההגנה הסכימה בתיק הנוכחי למעצר עד תום ההליכים ולהפקעת עבודות השירות. ראוי לנכות חלק מהתקופה שאותה ריצה הנאשם במאסר, בין היתר בהתחשב בכך שהוא היה עצור-שפוט כך שהוא לא היה זכאי לתנאים להם זכאי אסיר רגיל. בשל הקורונה אסירים שוחררו ממאסרים קצרים, והנאשם יכול היה ליהנות מאפשרות זו אולם הוא בחר שלא לעשות כן.

8. הנאשם טען שעשה טעות חמורה, לא ידע מהי חומרת מעשיו, אינו מבין כיצד הגיע למצב הזה. מצטער מאוד על מה שקרה, גרר את עצמו לבעיות בגלל חברים. מתנצל ומשלם על כך.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

9. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

הערך החברתי אשר נפגע בעבירת נשיאת נשק הוא הגנה על בטחון הציבור. נשיאת נשק חם, רובה מסוג מיקרו תבור, שהוא נשק התקפי, יוצרת סיכון שהנשק יגיע בסופו של דבר לגורמים אשר יעשו בו שימוש למטרות פסולות, פליליות או ביטחוניות, לרבות פגיעה בגוף או בנפש.

בית המשפט העליון חזר והדגיש את מגמת ההחמרה בעבירות נשק השונות, ואת החומרה היתרה שבביצוען. זאת בשל הסיכון הממשי לשלום הציבור והפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף וחיי אדם. במציאות הישראלית נשק בלתי חוקי עלול להגיע לידי אחרים שיעשו בו שימוש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני, הן לפעילות עבריינית. לאור זאת, ננקטת מגמת החמרה בענישה בעבירות נשק, כך שזו תבטא באופן הולם את פוטנציאל ההרס הרב הגלום בהן. עוד נקבע כי ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר כדי להיאבק בתופעה של שימוש גובר בנשק חם כאמצעי ליישוב סכסוכים. ביעור תופעת נשיאת והחזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי חשוב ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה, ויש לעשות כן, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה (ראו למשל, דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 5446/19 **מדינת ישראל נ' הווארי** [25.11.19], כב' השופטים י' אלרון ומ' מזוז בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** [5.11.19], כב' השופט ע' ברוך בע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** [18.07.19], וכב' השופט א' שטיין בע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' נבארי** [2.7.20]).

10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני. הנאשם קיבל לידי נשק מסוג רובה מיקרו תבור עם כוונת M5 שנגנב מרשות הצבא והסיע את הנשק לעיר לוד. הנאשם החזיק את הנשק ברשותו למשך כיממה והנשק לא אותר חרף מאמצי המשטרה. בית-המשפט העליון קבע לא אחת כי יש להחמיר במיוחד במקרים שבהם נגנב נשק מרשות צה"ל, וביתר שאת במקרים שבהם הנשק לא אותר ולא הושב. זאת משום שבמקרים אלה קיימת סכנה ממשית לכך שהנשק ייפול בידי גורמים פליליים או חבלניים אשר יעשו בו שימוש לשם פגיעה בביטחון הציבור (ראו דברי כב' השופט י' וילנר בע"פ 9919/17 **זועבי נ' מדינת ישראל** [9.7.19] וכן ע"פ 1332/04 **מדינת ישראל נ' פס** [19.4.04]).

בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שהנאשם הורשע בעבירה של נשיאת נשק, אשר העונש המרבי הקבוע בצידה הוא של 10 שנות מאסר, שהיא חמורה יותר מעבירה של החזקת נשק אשר העונש הקבוע בצידה הוא של 7 שנות מאסר. עוד יש לתת את הדעת לכך שעסקינן בנשיאה של רובה צה"לי הכולל כוונת. בכך עבירה זו היא חמורה יותר מאשר נשיאת אקדח, בשל פוטנציאל הנזק הרב יותר של הרובה.

11. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת שהנאשם הגיע למקום בו שהה החייל במסגרת שירותו הצבאי, והביא לו ציוד שביקש. החייל ביקש מהנאשם להסיע את הנשק שאותו גנב מרשות הצבא לעיר לוד ולשמור עליו עד שיבוא לקחת את הנשק במהלך אותו השבוע. הנאשם נעתר לבקשת החייל, ונשא את הנשק בתא המטען ברכבו לעיר לוד והחזיק בו למשך כיממה. נראה כי החייל היה הגורם הדומיננטי באירוע והייתה לו השפעה על הנאשם בביצוע העבירה, אולם לא באופן שמפחית מאחריות הנאשם כמבצע עיקרי בעבירת נשיאת הנשק. פוטנציאל הנזק בעבירת נשיאת נשק נובע מהחשש מפני הגעת הנשק לידי אחרים שעלולים לעשות בו שימוש במכוון או בשגגה. פוטנציאל הנזק והחשש שיעשה בו שימוש הם משמעותיים שכן הנשק לא הושב ומיקומו אינו ידוע. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה קשורות כפי הנראה לקשריו עם החייל המעורב בעבירה.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 4530/19 **ג'זאווי נ' מדינת ישראל** (11.8.19), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של נשיאת נשק ואבזר נשק, ובפריצה לרכב וגניבה מרכב. הנאשם פרץ לרכב חונה וגנב ממנו רובה מסוג M-16 מקוצר שחיילת הותירה ברכב. הנשק לא הושב. נקבע **מתחם שבין 26 ל-52 חודשי מאסר** בפועל, והנאשם, ללא עבר פלילי, נדון ל-**32 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 5677/12 **מג'ד נ' מדינת ישראל** (31.1.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת נשיאת נשק. חבריו של הנאשם נסעו לכיוון מוצב בצפון, בו שרת אחד מהם, לשם גניבת נשק מסוג מאג שהותקן על גבי רכב צבאי. החברים התקשרו לנאשם ובקשו ממנו להתלוות אליהם בנסיעה ולהוביל את רכבם בנסיעה לפניהם לשם מניעת תפיסתם. הנאשם נענה לבקשה. האחרים גנבו את כלי הנשק, הסתירו אותו בתא המטען של רכבם ועזבו את המקום כשהנאשם נוסע ברכבו לפניהם עד להגעתם למקום מגוריו של הנאשם ומשם המשיכו בדרכם. הנאשם ללא עבר פלילי נדון לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ג. בע"פ 6347/17 **מגאהד נ' מדינת ישראל** (2.1.18), נדחה ערעור נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והובלת נשק ואביזר לנשק. הנאשם קשר עם אחר להעברת נשק מהעיר שכם לשטחי מדינת ישראל בתמורה כספית. במסגרת הקשר, הגיע הנאשם ברכב למחסום בצומת תפוח, ובבדיקה נתפס רובה סער דמיו M-4 וכדורים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר**. הנאשם בעל עבר פלילי לא מכביד נדון לעונש של **28 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 3336/18 **מדינת ישראל נ' סמארה** (29.11.18), בית המשפט העליון החמיר את עונשו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת. הנאשם נשא ברכבו שני רובי קרל גוסטב מאולתרים, מחסניות וכדורים. שוטרים נסעו אחרי רכב הנאשם וכרזו לו לעצור ובעקבות כך הנאשם החל בנסיעה מהירה וכשהגיע לדרך ללא מוצא - נעצר. נקבע מתחם עונש הנע בין 16 ל-40 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי ישן נדון לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון העמיד את העונש על **24 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נסע ברכבו, לאחר שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ וקופסאות עם כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ. האקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב. הנאשם מנהל אורח

חיים נורמטיבי, אב ל-4 ילדים ומפרנס יחיד במשפחתו, נידון ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ו. בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל** (8.3.17), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על נאשם אשר הורשע בעבירה של החזקה ונשיאת נשק. הנאשם נשא תת מקלע מאולתר ומחסנית, החביא אותו בביתו ובהמשך מסר אותו לאחר. הנאשם צעיר, בעל עבר פלילי זניח. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של הנאשם על **18 חודשי מאסר בפועל** (חלף 12 חודשי מאסר בפועל).

ז. בע"פ 3632/14 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (8.12.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של החזקת נשק. הנאשם נשא ברכבו תיק ובו תת מקלע מאולתר ובו מחסנית וכדור בקנה, לאחר שקיבל את התיק עם הנשק מאחר. הנאשם לא ידע על הימצאות המחסנית והכדור. לאחר שהרכב נחסם על ידי ניידת משטרה, הנאשם נמלט מהרכב עם התיק. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש שבין **שנה לשלוש שנות מאסר בפועל**. הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, נידון ל-**18 חודשי מאסר בפועל**.

ח. בע"פ 9702/16 **אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל** (13.9.17) נדחה, ברוב דעות, ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של נשיאת והובלת נשק ותחמושת. הנאשם הבחין באדם זורק תיק בצד הדרך, כאשר חזר וניגש לתיק הבחין כי בתוכו תת מקלע מאולתר, שתי מחסניות וקופסת כדורים. הנאשם נטל עמו את התיק והחביא אותו אצלו במשך חצי שנה. הנאשם נורמטיבי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שבין **14 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. בית-המשפט העליון, בדעת הרוב, קבע כי גם אם היה ניתן לקבוע מתחם נמוך יותר, אין להתערב בעונש. הנאשם נדון ל-**18 חודשי מאסר בפועל**.

ט. בע"פ 4345/18 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (29.11.18), קיבל בית המשפט העליון ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת, ונהיגה בקלות ראש. הנאשם מצא נשק מאולתר מסוג קרל גוסטב טעון במחסנית וכדורים. באותו יום נשא הנאשם את הנשק והובילו ברכבו, כשהוא נוהג במהירות ובחוסר זהירות. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר**. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, שולב בטיפול שירות המבחן וניתנה המלצה שיקומית בעניינו. הנאשם נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון חרג ממתחם העונש משיקולי שיקום והעמיד את עונשו על **17 חודשי מאסר בפועל**.

י. בת"פ (מח' ב"ש) 54607-07-19 **מדינת ישראל נ' גבור** (12.1.20), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק. הנאשם החזיק ברכבו נשק מסוג M16 ומחסנית ריקה במושב האחורי של הרכב. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 20 ל-30 חודשי מאסר**. הנאשם צעיר בעל פלילי ונסיבות אישיות מורכבות, נדון לעונש של **22 חודשי מאסר בפועל** (24 חודשי מאסר כולל הפעלת מאסר מותנה).

יא. בת"פ (מח' מר') 47284-06-18 **מדינת ישראל נ' חסונה** (3.4.19), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת. הנאשם נסע ברכבו משטחי הרשות הפלסטינית לשטח מדינת ישראל כשהוא החזיק בתא המטען ברכבו רובה מסוג קלצ'ניקוב ומחסנית תואמת המכילה כדורים ואקדח ובו מחסנית תואמת. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 21 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם ללא עבר פלילי, נדון לעונש של **22 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-20 ועד ל-46 חודשי מאסר בפועל**.

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם כבן 23, אשר איבד את אביו בפיגוע בו נפגע אף הוא ומאז מגלה קשיים שונים. אף שהנאשם נשא לאחרונה תקופת מאסר קצרה בשל הפקעת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם. הנאשם הודה, נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו בעבירה. עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעה אחת מחודש מאי 19' בגין עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. נדון לעונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. הרשעתו של הנאשם בתיק המצורף בעבירה של איזון יומים כלפי שוטר מעידה כי אין המדובר בהסתבכות קודמת יחידה עם החוק.

16. כמו כן נתתי דעתי לתקופה המעצר שבה שהה הנאשם מאז יום 22.9.19. בחלק מתקופת מעצרו היה הנאשם אסיר בגין הפקעת עונש של עבודות שירות למשך 84 ימים. לנוכח העובדה שהנאשם ביצע את העבירה הנוכחית בתקופת ביצוע עבודות השירות, סבורני כי אין מקום לנכות את ימי המעצר שבהם היה גם אסיר בגין הפקעת עבודות השירות.

החייל נדון בבית-הדין הצבאי לעונש של ארבע שנות מאסר וחצי, ואולם מובן הדבר שלא ניתן לגזור את עונשו של הנאשם באופן יחסי מעונשו של החייל.

17. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד**, וזאת בשם לב לכך שלא היה בסנקציות המשפטיות שהוטלו עליו כדי למנוע ממנו את ביצוע העבירה ובפרט לאור העובדה שהנאשם ביצע את העבירה הנוכחית בתקופה שבה נשא בעבודות שירות בגין תיק קודם. כמו כן יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, וזאת בשם לב לפסיקת בית המשפט העליון בדבר הצורך בהרתעה והעדפת האינטרס הציבורי על הנסיבות האישיות של העבריין.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בשליש התחתון של מתחם העונש, אך לא ברף התחתון. זאת לצד עונש מאסר מותנה וקנס כספי הן בתיק העיקרי והן בתיק המצורף.

סוף דבר

19. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **25 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו מיום 22.9.19 עד 11.12.19 ומיום 5.4.20 ועד ליום מתן גזר הדין.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר עבירת איזון יומים או עבירת נשק מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך של 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט אב תש"פ, 09 אוגוסט 2020, בנוכחות הצדדים.